

**ROZPORZĄDZENIE NR 1
WOJEWODY LUBUSKIEGO**

Z dnia 6 stycznia 2005

w sprawie uznania za rezerwat przyrody

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody / Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880 / zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dolina Postonii” obszar lasu nizinnego o powierzchni 68,6574 ha.

§ 2. W skład rezerwatu przyrody wchodzi działki o numerach ewidencyjnych: 3/15 – 3,3239 ha, 3/18 – 3,8157 ha, 838 – 7,2390 ha, 840 – 2,3307, 842 – 5,5619 ha, 844 – 7,0979 ha, 846 – 10,6921, 848 – 12,8455 ha, 850 – 4,4307 ha, 852 – 1,3477 ha, 854 – 2,3916 ha, 856 – 7,5807 ha położone w obrębie ewidencyjnym miejscowości Lemierzyce, gminie Słońsk, powiecie sulęcińskim.

§ 3. Celem ochrony jest zachowanie naturalnych ekosystemów leśnych i nieleśnych.

§ 4. Rodzaj rezerwatu przyrody L – leśny, typ rezerwatu przyrody SL - lasów i borów, podtyp rezerwatu przyrody lni – lasów nizinnych.

§ 5. Nadzór nad rezerwatem przyrody sprawuje Nadleśnictwo Ośno Lubuskie, właściwe ze względu na miejsce położenia rezerwatu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego.

Uzasadnienie

Ustanowienie ochrony rezerwatowej ma na celu skuteczną ochronę walorów przyrodniczych krawędzi doliny Postomii pomiędzy Lemierzycami a Słońskiem. Obszar projektowanego rezerwatu obejmuje południową krawędź i dno doliny rzeki Postomii, stanowiącej jednocześnie krawędź szerokiej pradoliny Warty. Dno doliny zajmują zbiorowiska szuwarowe i łąkowe. Graniczą one przestrzennie z wąskim pasem łągów olszowo – jesionowych. Na wyższych terasach i na stromych krawędziach doliny zachowały się bardzo dobrze wykształcone fragmenty lasów grądowych oraz dąbrów acydofilnych.

Projektowany rezerwat jest ostoją szeregu ginących i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt, przede wszystkim ptaków i owadów. Stanowi on też jedno z lepiej zachowanych stanowisk grodu w tym regionie. Występujące na tym terenie typy siedlisk wskazane są w załączniku I do Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory, które wymagają ochrony.

Na terenie projektowanego rezerwatu występuje wiele rzadkich i chronionych roślin jak: bluszcz pospolity, cis pospolity, czerniec gronkowy, dzwonek brzoskwiniolistny, kokorycz wątła, konwalia majowa, paprotka zwyczajna, przylaszczka pospolita, śnieżyczka przebiśnieg oraz żankiel zwyczajny. W terenie zlokalizowano ponad 80 drzew o wymiarach pomnikowych. Stanowią one siedlisko dla wielu rzadkich gatunków grzybów, owadów i innych bezkręgowców i powinny być traktowane jako obiekty specjalnej troski. Bardzo bogata jest również fauna projektowanego rezerwatu. W grupie chrząszczy kózkowatych stwierdzono aż 32 gatunki, w tym szereg rzadkich i ginących na terenie Polski Zachodniej i całego kraju. Podobno zróżnicowana i bogata jest awifauna łąkowa projektowanego rezerwatu, licząca 50 gatunków ptaków. Szereg z nich to gatunki ginące i zagrożone.

Grunty projektowanego rezerwatu w całości stanowią własność Skarbu Państwa w zarządzie Przedsiębiorstwa Lasy Państwowe / N-ctwo Ośno Lubuskie/. Opinia Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie jak również Nadleśnictwa w Ośnie Lubuskim w sprawie uznania w/w obszaru jest pozytywna.

Ze względu na wysoką wartość przyrodniczą obszar ten powinien być objęty ochroną prawną w formie rezerwatu przyrody.

Gorzów Wlkp., 2004-10-27

Oddział Ochrony Przyrody

Osiągnięcia z zakresu ochrony przyrody w ostatnim kwartale

Trwają końcowe prace nad objęciem ochroną prawną w formie rezerwatu przyrody o nazwie „Dolina Postomii” 68,6574 ha gruntów leśnych położonych w Nadleśnictwie Ośno Lubuskie. Grunty rezerwatu w całości stanowią własność Skarbu Państwa w zarządzie Przedsiębiorstwa Lasy Państwowe. Położone są w obrębie ewidencyjnym miejscowości Lemierzyce gm. Słońsk w powiecie Sulęcińskim.

Starania o objęcie ochroną prawną w formie rezerwatowej wysokich walorów przyrodniczych krawędzi doliny Postomii pomiędzy Lemierzycami a Słońskiem podjęto w 2002 r.

Projektowany rezerwat jest ostoją szeregu ginących i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt, przede wszystkim ptaków i owadów. Celem ochrony jest zachowanie naturalnych ekosystemów leśnych i nieleśnych